ਸਵਰਨਲਥਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਕਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1565)

ਮਾਰਚ 30, 2022

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਰਾਮਸੁਬਰਮਣੀਅਨ, ਨਿਆਂਕਾਂ

ਵਸੀਅਤ – ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ – ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ – ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੋੜੇ (ਵਸੀਅਤਕਾਰ) ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ – ਦੋਵੇਂ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਵੱਡੇ / ਪਹਿਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ / ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ / ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਹਨ – ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਕਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਸਮੇਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1-ਧੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ – ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ – ਅਦਾਲਤ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਤਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ – ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਖੋਜਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ ਜੋ ਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ – ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 – ਆਰਟ. 14.

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ:1. ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹਰ ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਖੋਜਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

3. ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤੇ ਗਏ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਧੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਹਨ। ਜੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਮਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਵਾਲੇ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

4. ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 30.01.1995 ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਸਟੇਟਰਿਕਸ 14.08.1995 ਨੂੰ ਮਰ ਗਈ। ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ (ਟੈਸਟੇਟਰ-ਪਿਤਾ) 08.08.2000 ਤੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ 08.08.2000 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਟੈਸਟੇਟਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਪਿਤਾ) ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਤੂਬਰ-1999 ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 387 ਦੇ 2005 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 22, 23]

5. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਮੋਲਹਿਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-2 (ਵਸੀਅਤ) ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹ ਕੇ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਟੈਸਟੇਟਰ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ

ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-2 ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24]

6. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਥਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਯਾ ਤਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਦਿਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। [ਪੈਰਾ 25]

7. ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਮਨ ਲਈ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕਠੇ ਕਿਉਂ ਆਏ। ਵਸੀਅਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਅਧੀਨ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 (ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ) ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅੰਤਤਃ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ 2/3 ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਵਿਸਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। [ਪੈਰਾ 26]

8. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਕੌਂਤੀ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27]

ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਬਨਾਮ ਮਿਸਜ਼. ਪਾਮੇਲਾ ਮੇਹਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2020 ਐਸ.ਸੀ. 544 : ਐਚ. ਵੇਂਕਟਾਚਲ ਅਯੰਗਾਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ. ਥਿਮਮਜੰਮਾ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਐਸ.ਸੀ. 443 : [1959] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 426 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਏਆਈਆਰ 2020 2614 ਪੈਰਾ 25 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[1959] 1 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 426 ਪੈਰਾ 25 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1565 2022 ਦੇ.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20.12.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੀ.ਐਮ.ਏ. ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦਾ

2010 ਦਾ 2906 ਨੰ.

ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਐਸ. ਰਾਜੱਪਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਜਯੰਤ ਮੁਥਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦੇਵਾਸੀਗਮਨੀ ਸਰਵਾਨਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਮਾਲਵਿਕਾ ਜਯੰਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬ੍ਰਮਣੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਵੀ. ਰਾਮਸੁਬ੍ਰਮਣੀਅਨ

1. ਜਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਤੇ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟਾਂ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੁਕਸੈਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 384 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਆਏ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ. ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੈਅੰਤ ਮੁਥਰਾਜ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

3. ਜੋੜਾ, ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਅਤੇ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸੇਕਰਨ ਅਤੇ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਲਮਤੀ ਸੀ।

4. ਮਾਂ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 14.08.1995 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ 30.01.1995 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਧੀ ਕਲਮਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਰਯਾਪਤ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ 08.02.2000 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੋਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 12.09.1998 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਧੀ ਕਲਮਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

6. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਦਾ ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਵਿੱਚ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਵਰਨਲਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੀ. ਕਾਰਤਿਕੇਯਨ ਅਤੇ ਸੀ. ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ।

7. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧੀ ਕਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ (ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੇ) ਨੇ ਪੂਨਮਲੀ ਦੀ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੁੰਸਿਫ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 387 ਦੇ 2005 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ, ਇੱਥੇ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਨੇ ਵੇਲੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਓ.ਪੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 2005 ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 270, 276 ਅਤੇ 289 ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰੰਤੂ, 7.06.2010 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਂ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਵੱਲੋਂ 30.01.1995 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੇਡੀਅਰ ਵੱਲੋਂ 10.12.1998 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦਿੱਤਾ।

8. ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ 1 ਅਤੇ 2) ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 384 ਅਧੀਨ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਹਨ।

9. ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ, ਇੱਕ ਸਵਸਥ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੀਅਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਾਂ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਰਾਜਸੇਕਰਨ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-2 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲਈ। ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੇਡੀਅਰ ਸੀ। ਮਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬੀ. ਨਿਤਯਾਨੰਦਮ ਨੂੰ ਵੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-3 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਸ੍ਰੀ ਐਮ. ਦਕਸ਼ਿਣਾਮੂਰਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੇਡੀਅਰ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-4 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਵੀ. ਸਿਵਰਾਮ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-5 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

11. ਜਦੋਂ ਮਾਂ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਇਕ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਕਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-5 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

12. ਧੀ ਕਲਾਵਤੀ (ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਡਬਲਿਊ-1 ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭਰਾ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਾਕੁਮਾਰ (ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਡਬਲਿਊ-2 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ। ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੇ ਗਏ।

13. ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਪੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸੇਕਰਨ ਨੇ ਮਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

14. ਵਸੀਅਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

15. ਜਿਹੜੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ, ਵਸੀਅਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

16. **ਵਸੀਅਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ:**

(i) ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ, ਜੋ ਕਿ ਅਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1) ਦੀ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾ ਸੀ, ਦੀ ਮਿਤੀ 30.01.1995 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ। ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ, ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਸੀਅਤਕਾਰਾ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਾ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;

(ii) **ਮਾਂ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਅੰਮਲ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਵਸੀਅਤ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੈ**;

(iii) ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸੀਅਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 10.12.1998 ਦੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ (ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 7:00 ਵਜੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 10.12.1998 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3:00 ਵਜੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।

(iv) ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ

ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।

(v) ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੌਰਾਨ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(vi) ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਿੱਧਾ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ, ਵੀ ਇੱਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(vii) ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਛੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਟੈਸਟੇਟਰਿਕਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਸੁਪਰ-ਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੇਟਰਿਕਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ।

(viii) ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ ਸਪੇਸ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਦੀ ਸਟਾਈਲ ਆਖਰੀ ਦੋ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦਾ ਦਸਤਖਤ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਲਈ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੈ, 'ਗਵਾਹ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਪਰ ਪਾਸੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

(ix) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ। ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਨੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(x) ਧੀ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

17. ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹਰ ਇੱਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਾਂ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਨਾਮਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ 30.01.1995 ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਕਲਾਵਤੀ ਨੂੰ 1970 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤ) ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧੀ ਨੂੰ 50 ਸੌਵਰਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਜੋੜ 75,000 ਰੁਪਏ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਂ ਨੇ ਧੀ ਕਲਾਵਤੀ ਨੂੰ ਚੇਨਈ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਇਲਾਕੇ ਅੰਬਾਤੂਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ 25,000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਧੀ ਕਲਾਵਤੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਕਲਾਵਤੀ ਦੇ ਪਤੀ (ਦਾਮਾਦ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ।

18. ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਖੋਜਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

19. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-2 (ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਸੀਅਤ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਲਕਸ਼ਮੀਨਾਮਲ ਨੇ 30.01.1995 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਛੱਡੀ ਸੀ।

20. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1) ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-2), ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਾਂ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆ ਜਾਣਗੇ।

21. ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਯੋਗ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਗੇ ਗਏ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਨਵਿੰਸਿੰਗ ਹਨ ਕਿ ਧੀ ਦਾ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 (ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ) ਮਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਵਾਲੇ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਸੀਅਤ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

22. ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 30.01.1995 ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦੀ ਮੌਤ 14.08.1995 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਿਤਾ 08.08.2000 ਤੱਕ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ 08.08.2000 ਨੂੰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਪਿਤਾ) ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਤੂਬਰ-1999 ਵਿੱਚ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

23. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਮੌਕਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 387 ਦੇ 2005 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਲਈ ਕੋਈ

ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

24. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਹਾੜ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2 (ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ) ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊs 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਨ ਦੁਆਰਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਾਰ ਰੈੱਡੀਅਰ ਦੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਮੇਂ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨੂੰਹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈੱਟਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ ਬਨਾਮ ਮਿਸਿਜ਼ ਪਾਮੇਲਾ ਮੇਹਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਈਏ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਚ. ਵੇਂਕਟਾਚਲ ਅਯੰਗਾਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ. ਥਿੰਮਜੰਮਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਕੰਵਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਸਲੀ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਵਸੀਅਤ ਅਧੀਨ ਦਿਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

26. ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਮਨ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ ਇਕੱਠੇ ਕਿਉਂ ਆਏ। ਵਸੀਅਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਅਧੀਨ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ.ਐਮ. ਚੰਦਰਸ਼ੇਖਰਨ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਵਤੀ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ (ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੁੱਤਰ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਧੀਨ ਬੇਅੰਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅੰਤਤਃ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ 2/3ਰਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੀਅਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ.ਐਮ. ਸਿਵਕੁਮਾਰ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਵਿਸਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਲੂਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦੋਵੇਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼

ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate